

lišče, raz katero jo je soditi. Označiti jo je treba tako, kakor sem jo jaz, le bolj nadrobno in z pozitivnimi podrobnostmi. *K. Hoffmeister.*

**Hrvatske Narodne Pjesme:** Skupila i izdala Matica Hrvatska. Odio prvi. Junačke pjesme. Knjiga druga. Zagreb 1897. Izdanje »Maticе Hrvatske«. Ta krasna knjiga, katera je po istih načelih sestavljena, kakor prva knjiga narodnih pesmi, katero je hrv. Matica lani izdala, obseza na 455 straneh velike osmerke 72 junaških pesmi o kraljeviću Marku in v dodatku inačice vsem pesmim, bodisi v izvadku, ali pa v prozi. V ti knjigi je zastopanih 51 nabiravcev narodnih pesmi in 88 pokrajin in mest v oblasti Trojednice, Bosne-Hercegovine in Istre. Knjigo je uredil dr. Stjepan Bosanac. Cena knjigi je 2 gld. 50 kr., a za članove matičarje 1 gld. 50 kr. —

**Dr. Fr. Musoni** je priobčil v videmskem časopisu »In Alto«, letnik V., sestavek »Le terre slovene nel IX. secolo«, ki je posnet po spisu, kateri je bil natisnjen v »Spomenici tisočletnice Metodove smrti«. Znano je, da je to knjigo izdala leta 1885. »Slovenska Matica v Ljubljani. — Isti pisatelj je izdal lani delce »I nomi locali e l' elemento slavo in Friuli« (Firenze, Ricci). Glavni del, t. j. etimologovanje, razodeva sicer prav dobro voljo, a ne povsod potrebne temeljitosti. *Uševica* izvaja n. pr. od »uš = pedochio, mesto od *uša* — jelša itd.« Z nekaterimi krajevnimi imeni pa že celo ne ve, kaj bi počel, n. pr. »Tanatavieli«, t. j. na Beli. Beneški Slovenci imajo navado, da pred krajevna imena postavljajo *ta(m) na, ta(m) za, ta(m) pred* itd.

**Listnica uredništva.** R—v: »V logu«, »V gozdu«, »Črnogorki« nič za nas! — Dou: Neporabno. — Pod—ski: Prenavno. Oblika Vaših verzov pa priča, da nič ne čitate, in da ste v formalnem oziru zaostali za najmanj 50 let. — Pošiljatelju »pesmic« »Divji lovec«, »Pomlad«, »Oj plovi«, »Ne daj«: Čisto neporabno. Vsebina večinoma nerazumljiva, ker slovenske slovnice ne znate. N. pr.: *ustni* (gen. plur!) nam. *usten*, *očesi* (gen. plur!) nam. *oči*; *obroban*, v podoban namestu obrobljen, v podobljen; »on kliče v vas vso mladen« — kaj je to? »Jezêrø (sic!) to življenje je, Te vabi v dna okovi« . . . Kdo to razume? . . . — Zvezdan: »Uteha« nam ne pove nič posebnega. S solzami treba dandanes tudi v pocziji silno ščediti; saj veste, kaj pravi že Gregorčič, da se »svet solzam le smeje«. — »Raketa« kaže lirski polet; z ozirom na bolj navadno misel, ki jo pesem izraža, pa je pol predolga! V takih rečeh treba sežetosti, koncentracije! Sintaktično pogrešna in vsled tega nejasna pa je že prva strofa:

»Prekrasna švignila raketa  
V viharno, toli temno noč,  
Oči slede ji, duša vneta  
Prizor ta veličasten (sic!) zroč.«

Kam spada particip »zroč«? K očem ali k duši vneta? Nikjer ni na pravem mestu! . . . Odgovarjamo zato nekoliko obširneje, ker nam ravno ta stvarca daje upati, da nam pošljete morda kdaj še boljšega. —

Vi—cki: »Poeta smrt« je pač presentimentalna in romantično-anahronistična, »Zadnji trpin« pa je premalo konkreten in presplošen. Pošljite kaj boljšega!

